

Sygn. akt III AUa 477/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Urszula Iwanowska (spr.)
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka SSO del. Beata Górską
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013 r. w Szczecinie

sprawy H. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 13 maja 2013 r. sygn. akt IV U 795/13

oddala apelację.

III A Ua 477/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 17 stycznia 2013 r. odmówił H. A. prawa do emerytury pomostowej uznając, że choć ubezpieczony przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych, lecz nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wymienionej w załączniku 1 lub 2 do ustawy pomostowej po dniu 31 grudnia 2008 r., jak również nie udowodnił co najmniej 10 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych na stanowisku rybaka morskiego. Do prac wykonywanych w szczególnych warunkach wymienionych w pkt 22 załącznika nr 1 do ustawy pomostowej nie uwzględniono okresów: od 15 maja do 25 października 1978 r., od 13 września 1980 r. do 15 czerwca 1981 r., od 17 grudnia 1981 r. do 27 lutego 1994 r. oraz od 28 maja 1994 r. do 11 czerwca 1996 r. Ponadto, do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie uwzględniono okresu pracy od 3 do 6 listopada 2012 r., gdyż pracodawca ubezpieczonego nie zgłosił ubezpieczonego jako pracującego w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od powyższej decyzji H. A. wniósł o jej zmianę poprzez uznanie spornych okresów jako pracy wykonywanej w warunkach szczególnych wskazując, że pomimo określenia jego stanowiska pracy na statkach rybackich, między innymi, jako motorzysty i mechanik, faktycznie wykonywał on pracę rybaka morskiego w pełnym wymiarze czasu pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powtarzając argumenty użyte w uzasadnieniu decyzji i dodatkowo wskazując, że w spornych okresach ubezpieczony pracował na stanowisku mechanika i motorzysty okrętowego, a więc nie wykonywał prac bezpośrednio przy połowie ryb, przynależnych do służby pokładowej. Prace zaś przynależne do służby mechanicznej nie mogą być uznane za prace wykonywane w szczególnych warunkach na stanowisku rybaka morskiego.

Wyrokiem z dnia 13 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Powyższe orzeczenie Sąd Okręgowy oparł o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

H. A. urodził się w (...). W okresie od 19 kwietnia do 13 sierpnia 1977 r. i od 26 sierpnia do 12 września 1977 r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w likwidacji z siedzibą w K. na stanowisku młodszego rybaka. Następnie odbył naukę w Technikum (...) w D. na kierunku mechanik. Po jej zakończeniu, z dniem 16 maja 1978 r. zatrudnił się u dotychczasowego pracodawcy, u którego wykonywał prace na stanowiskach: motorzysty okrętowy (od 15 maja do 25 października 1978 r. i od 13 września 1980 r. do 15 czerwca 1981 r.), robotnik gospodarczy przy pracy lekkiej, mechanik II oraz mechanik I (od 17 grudnia 1981 r. do 27 lutego 1994 r.). Zatrudnienie ubezpieczonego ustało z dniem 31 maja 1997 r., przy czym w okresie od 28 lutego 1994 r. do 31 maja 1997 r. korzystał on z urlopu bezpłatnego.

H. A. okresowo pracował na kutrach rybackich razem z K. B. i T. J., którzy wykonywali wyłącznie prace rybaków morskich. Praca ubezpieczonego różniła się od obowiązków tych osób. Do jego obowiązków jako mechanika należała bowiem obsługa urządzeń do połowu ryb tj. wind trałowych, sortowniczy do sortowania ryb oraz obsługa silnika kutra. Ubezpieczony wykonując obowiązki motorzysty był odpowiedzialny za maszynownię. H. A. pomagał również przy połowie ryb, jednak robił to, gdy wykonał już obowiązki związane ze swoim stanowiskiem pracy. Zdarzało się również, że ubezpieczony pływał na kutrach, które były mało zmechanizowane, między innymi, nie posiadały windy sieciowej. Wtedy też pomagał on innym osobom ręcznie wyciągać sieci.

W trakcie korzystania z urlopu bezpłatnego H. A. zatrudnił się w (...) spółce cywilnej, Firma (...). (...) z siedzibą K., gdzie w okresie od 28 maja 1994 r. do 11 czerwca 1996 r. zajmował stanowisko mechanika. W późniejszym okresie do 2005 r. H. A., między innymi, prowadził działalność gospodarczą. W okresie od 2009 r. do 2011 r. wykonywał on pracę na rzecz podmiotów zagranicznych i dobrowolnie opłacał składki na ubezpieczenie społeczne.

W dalszej kolejności sąd pierwszej instancji ustalił, że H. A. ubiegał się już w 2011 roku o przyznanie emerytury pomostowej, jednak decyzją z dnia 22 grudnia 2011 r. organ rentowy odmówił mu prawa do świadczenia. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 30 marca 2012 r., w sprawie o sygn. IV U 100/12, oddalono odwołanie ubezpieczonego uznając, że nie spełnił on warunku z art. 8 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, gdyż po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał żadnej pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, jak również nie spełnił on warunku z art. 49 ustawy, gdyż nie osiągnął wieku 60 lat, nadto na dzień 1 stycznia 2009r. nie udowodnił wymaganego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach na stanowisku rybaka morskiego. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 października 2012 r., w sprawie o sygn. III AUa 456/12, apelacja H. A. została oddalona.

Z ustaleń sądu pierwszej instancji wynika także, że w okresie od 3 do 6 listopada 2012 r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) spółce cywilnej (...) w K., w którym wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku rybaka.

Obecnie ubezpieczony ukończył 55 lat, udokumentował ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz nie pozostaje w stosunku pracy.

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego oraz art. 4 i art. 8 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. nr 237, poz. 1656 ze zm.) Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie wskazując, że co prawda H. A. ukończył 55 lat, nie pozostaje w stosunku pracy oraz udokumentował okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze ponad 25 lat, a po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach (od 3 do 6 listopada 2012 r. był zatrudniony na stanowisku rybaka), jednak nie udowodnił, aby wykonywał pracę rybaka morskiego w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres 10 lat.

W ocenie sądu pierwszej instancji z zebranej dokumentacji pracowniczej, między innymi, akt osobowych Przedsiębiorstwa (...) w K. w likwidacji, wynika jednoznacznie, że ubezpieczony na stanowisku młodszego rybaka pracował wyłącznie w okresie od 19 kwietnia do 13 sierpnia 1977 r. i od 26 sierpnia do 12 września 1977 r. Po ukończeniu Technikum (...) w D. ubezpieczony już jako mechanik ponownie od 16 maja 1978 r. został zatrudniony u tego samego pracodawcy, u którego pracował uprzednio. Wykonywał też obowiązki jako motorzysta okrętowy (kierownik maszyn), robotnik gospodarczy przy pracy lekkiej, mechanik II oraz mechanik I, z przerwami do 31 maja 1997 r.

Chociaż H. A. posiada zaświadczenie o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach w okresie od 15 maja do 25 października 1978 r., od 13 września 1980 r. do 15 czerwca 1981 r. oraz od 17 grudnia 1981 r. do 27 lutego 1994 r., to Sąd Okręgowy nie uznał tego za okres pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w charakterze rybaka morskiego wymienionej w pkt 22 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. Miał bowiem na względzie, że świadectwo pracy w warunkach szczególnych nie przesądza o uznaniu wykonywanej pracy za pracę w warunkach szczególnych. Stanowi ono bowiem dokument prywatny i podlega ocenie sądu zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.). Ponadto, w świadectwie tym wskazano, że H. A. zatrudniony na stanowisku motorzysty okrętowego i mechanika I wykonywał pracę rybaka morskiego w pełnym wymiarze godzin pracy wymienionym w wykazie B dziale IV poz. 4 pkt 19 stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 24 Ministra - Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 15 sierpnia 1983 r. w sprawie prac wykonywanych w warunkach szczególnych w zakładach pracy resortu gospodarki morskiej (powoływane dalej jako: zarządzenie z 1983 r.). Tymczasem wykazy resortowe mają obecnie charakter jedynie informacyjny, techniczno - porządkujący, uściślający i mogą mieć znaczenie jedynie w sferze dowodowej, stanowiąc podstawę domniemania faktycznego.

Sąd Okręgowy w oparciu o akta osobowe ubezpieczonego, jak i zeznania K. B. oraz T. J. uznał, że na kutrze wyraźnie zarysowany był podział ról i ubezpieczony wykonywał obowiązki motorzysty i mechanika. Świadkowie, którzy pracowali wyłącznie na stanowisku rybaków, dokładnie opisać różniła się praca ubezpieczonego od ich pracy. Do zakresu obowiązków H. A. należała bowiem w pierwszej kolejności obsługa urządzeń do połowu ryb, tj. wind trałowych, sortownicy do sortowania ryb oraz obsługa silnika kutra. Ubezpieczony wykonując obowiązki motorzysty był odpowiedzialny za maszynownię. Wykonywał on również czynności związane ze stanowiskiem rybaka, ale jedynie pomocniczo, pomagając rybakom w określonym czasie przy ich pracach, gdy wykonał już obowiązki związane ze swoim stanowiskiem pracy. Praca ta nie miała cech stałości i pełnowymiarowości, bowiem będąc motorzystą/mechanikiem H. A. nie mógłby wykonywać prac rybaka w pełnym wymiarze czasu pracy i stale.

Dalej sąd meriti wskazał, że do prac rybaków morskich objętych wykazem B załącznika zaliczone zostały prace wynikające z rodzaju czynności wykonywanych na ustalonym w służbie pokładowej stanowisku rybaka (prace wykonywane bezpośrednio przy połowie ryb), tym samym prace rybaków morskich wykonywane na stanowiskach ustalonych w dziale służby mechanicznej i sprowadzające się do obsługi oraz dozoru maszyn, nie mogą być uznane za prace na stanowisku stricte rybaka pracującego przy połowie ryb i objętego wykazem B.

Tożsama sytuacja miała miejsce w okresie od 28 maja 1994 r. do 11 czerwca 1996 r., tj. pracy ubezpieczonego w spółce (...) na stanowisku mechanika.

Wobec tak dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy oddalił odwołanie H. A..

Z powyższym wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie w całości nie zgodził się H. A., który w wywiedzionej apelacji zarzucił mu naruszenie:

- prawa materialnego, tj. art. 8 ustawy o emeryturach pomostowych poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że pracując na kutrach rybackich, na stanowisku motorzysty-mechanik, ubezpieczony nie wykonywał pracy na stanowisku rybaka, a tym samym nie posiada 10 lat pracy w szczególnych warunkach;

- prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez stwierdzenie, że pracując na kutrze rybackim (statku rybackim), jako motorzysta-mechanik, ubezpieczony nie mógł jednocześnie wykonywać pracy rybaka w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wskazując na powyższe zarzuty H. A. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu apelujący między innymi podniósł, że Konwencja nr 188 dotycząca pracy w sektorze rybołówstwa przyjęta na Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy, zwołanej w Genewie przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy, w dniu 30 maja 2007 r. na 96. sesji stwierdziła, że „rybak” oznacza każdą osobę zatrudnioną lub zaangażowaną w jakimkolwiek charakterze lub wykonującą swój zawód na pokładzie statku rybackiego, łącznie z osobami pracującymi na statku, które są opłacane na zasadzie udziału w połowach, z wyłączeniem pilotów, żołnierzy marynarki wojennej, innych osób zatrudnionych w stałych służbach państwowych, osób pracujących na statku rybackim jedynie w ciągu dnia oraz obserwatorów rybołówstwa; natomiast „szyper” oznacza rybaka sprawującego dowództwo na statku rybackim. Ponadto w rozporządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 10 marca 1964 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych oficerów i rybaków na polskich statkach rybackich (Dz. U. nr 12, poz. 74) w rozdziale 3 w § 29 stwierdzono, że w służbie mechanicznej ustala się następujące stopnie i stanowiska rybackie: pkt 4 i 5 motorzysta, smarownik, magazynier maszynowy. Podobnie w § 57 ust. 1 oraz § 62, ust. 1 tego rozporządzenia. W obowiązkowych Badaniach Środowiska Pracy, na poszczególnych stanowiskach pracy są dopuszczone wartości według rozporządzenia MPiPS z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. nr 217, poz. 1833) wskazany jest szczegółowy wykaz czasu ekspozycji dla jednego 24-godzinnego rejsu dla stanowiska, np. rybaka-mechanika, tylko 10 min. w obsłudze i regulacji silnika w maszynowni, natomiast 710 min. w rozładunku ryb, sortowaniu i składaniu do ładowni, w przetwórni, 360 min. dla wypoczynku i posiłków w messie oraz 360 min. dla wypoczynku w pomieszczeniu socjalnym załogi (kubryku). Następnie wymagane dopuszczalne normy dla: szypra, rybaka-kucharza, itp. Ze względu na wysokie koszty eksploatacji kuter rybacki wypływający w morze na połowy przebywa w nim od doby (24 godziny) do kilku dób (24 do 72 godzin i więcej) nieprzerwanie.

Skarżący podniósł również, że zasady doświadczenia życiowego i zasada zdrowego rozsądku wskazuje, że na kutrach rybackich jest tylko jedno stanowisko rybaka, a załoga składa się z 3 do 5 członków. Jeden rybak na kutrze nie byłby w stanie samodzielnie dokonać połowu ryb. W myśl rozumowania ZUS i Sądu Okręgowego na kutrze rybackim powinni być tylko i wyłącznie rybacy (bez szypra, motorzysty-mechanika, kucharza, itd.). Bowiem w zmienionej definicji w 2011 r. za rybaka morskiego uznano tylko członka załogi kutra rybackiego, którego stanowisko i kwalifikacje sprowadzają się do wykonywania tylko i wyłącznie czynności związanych z połowem ryb. Zawód rybaka jest zawodem wykonywanym w szczególnych warunkach (awarie kutra i grożące niebezpieczeństwo, nagłe załamania pogody, odległe łowiska ryb, zmienne zasoby ryb, itd.).

Apelujący podkreślił, że we wszystkich spornych okresach zatrudniony był na stanowisku motorzysty kutrowy-mechanik, jednakże faktycznie wykonywał pracę rybaka morskiego w pełnym wymiarze godzin pracy. Do zakresu jego obowiązków należała praca przy rybach, tj. obsługa urządzeń do połowu ryb (windy trałowe w trakcie wydawania i wybierania sieci), sortowanie ryb, patroszenie ryb, wyładunek ryb w porcie, itp. Nie jest prawdą jak ustalił Sąd Okręgowy, że ubezpieczony jedynie pomagał przy połowie i przetwórstwie złowionych ryb, gdyż to należało do jego obowiązków.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Apelacja H. A. okazała się nieuzasadniona.

Sąd Apelacyjny podzielił zarówno ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji, jak i rozważania prawne zaprezentowanego w uzasadnieniu wyroku.

Wbrew twierdzeniom skarżącego sąd drugiej instancji przyjmuje tak jak Sąd Okręgowy, że H. A. będąc zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) na stanowisku motorzysty okrętowego i mechanika wykonywał przede wszystkim te czynności. Skarżący uczestniczył co prawda w pracach związanych z bezpośrednim połowianiem ryb, jednak pracy tej nie świadczył w pełnym wymiarze czasu pracy. Powyższe wynika nie tylko z analizy dokumentacji pracowniczej ubezpieczonego, ale przede wszystkim z zeznań świadków, którzy zostali zawnioskowani przez samego H. A.. Osoby te zeznając w sposób szczery, bez negatywnego nastawienia względem ubezpieczonego, a w ręcz przeciwnie, w zamiarze umożliwienia mu zdobycia świadczenia, podały, że H. A. pracował na kutrze jako mechanik. Do jego obowiązków należała obsługa silnika i innych urządzeń, między innymi, taśmociągu, windy trałowej, sortownicy. Ubezpieczony musiał dbać o silnik, paliwo, oleje. Z tego tytułu otrzymywał wyższe wynagrodzenie niż zatrudnieni na kutrze rybacy. Sąd ubezpieczeń społecznych nie kwestionuje faktu, że w spornym okresie H. A. uczestniczył także w wykonywaniu czynności stricte rybackich, tj. patroszył ryby, wydawał ryby i wpuszczał ryby do ładowni. Podkreślić jednak należy, że okoliczność ta nie stanowi przesłanki do przyznania ubezpieczonemu prawa do spornego świadczenia. Bowiem tylko stała, regularna ekspozycja człowieka na szkodliwe warunki stanowi podstawę do ubiegania się o emeryturę pomostową. H. A. nie wykonywał pracy rybaka morskiego w rozumieniu załącznika nr 1 poz. 22 stanowiącego wykaz prac w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych w pełnym wymiarze czasu pracy, gdyż głównym stanowiskiem jego pracy było stanowisko motorzysty i mechanika. W takim zawodzie się kształcił w szkole zawodowej i na takim stanowisku został zatrudniony w przedsiębiorstwie (...).

Odnośnie rozdziału pomiędzy stanowiskami motorzysty/mechanika a rybaka Sąd Apelacyjny w Szczecinie prezentuje konsekwentny pogląd, między innymi w wyroku z dnia 18 października 2012 r. (sygn. III AUa 261/12, LEX nr 1237971) stwierdził, że „nie można podzielić stanowiska, że motorzysta kutrowy i mechanik kutrowy na kutrze rybackim jest rybakim morskim, boiwm każdy z członków załogi kutra ma przypisany swój własny zakres czynności”.

Jak wynika z zebranego materiału dowodowego w niniejszej sprawie, praca w sferze mechanika na kutrze była głównym zajęciem H. A.. Dokumentacja pracownicza, zeznania świadków oraz przesłuchanie ubezpieczonego wskazują, że skarżący wykonywał również czynności związane ze stanowiskiem rybaka, ale jedynie pomocniczo, pomagając rybakom w określonym czasie przy ich pracach. Praca ta nie miała cech stałości i pełnowymiarowości, boiwm będąc motorzystą, czy mechanikiem nie mógłby wykonywać prac rybaka w pełnym wymiarze czasu pracy i stale.

Sąd Apelacyjny orzekając miał też na uwadze orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2011 r., II UK 356/10 (LEX nr 901608), w którym zawarto pogląd, że praca rybaków morskich na stanowiskach motorzysty kutrowego, mechanika kutrowego-kierownika maszyny i jego zastępców nie są pracami rybaków morskich. Skoro tylko prace rybaków morskich zostały wymienione w załączniku nr 1 poz. 22 do ustawy o emeryturach pomostowych, to tylko prace na tym stanowisku zostały uznane za charakteryzujące się szczególnym stopniem szkodliwości i uciążliwości, bądź jako prace wymagające szczególnie wysokiej sprawności psychofizycznej, odpowiedzialności - jako prace wykonywane w trudnych warunkach atmosferycznych, na pokładzie kutra, przy połowie ryb i ich patroszeniu. Tego rodzaju prace podlegają zakwalifikowaniu do prac rybaków morskich objętych wykazem A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Dlatego za chybione należało także uznać stanowisko ubezpieczonego, że w celu zdefiniowania prac rybaka morskiego w rozumieniu omawianych wyżej przepisów należy sięgać do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Nr 188. Trzeba boiwm mieć na uwadze, że uregulowania te odnoszą się do szeroko rozumianej pracy w sektorze rybołówstwa. Definicja rybaka tam zawarta została ustalona dla celów tej Konwencji, która nie normuje kwestii emerytalnych, a jedynie zagadnienia warunków pracy na statkach i w tym przypadku co oczywiste szeroka definicja stanowiska pracy rybaka jawi się jako uzasadniona, ale nie ma ona znaczenia

dla interpretacji przepisów emerytalnych. Podobnie należy ocenić powoływane przez apelującego określenia użyte w rozporządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 10 marca 1964 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych oficerów i rybaków na polskich statkach rybackich (Dz. U. nr 12, poz. 74) czy określone według Badań Środowiska Pracy na poszczególnych stanowiskach pracy wartości dopuszczone według rozporządzenia MPiPS z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. nr 217, poz. 1833).

Zdaniem Sądu Apelacyjnego przepisy przyznające prawo do emerytury pomostowej rybakom morskim, tj. art. 4 w związku z art. 8 ustawy o emeryturze pomostowej, uprawniające do emerytury we wcześniejszym wieku 55 lat, należy interpretować ściśle, bowiem nabycie prawa do tego świadczenia jest swoistym przywilejem i nie można stosować wykładni rozszerzającej, w szczególności, jeżeli chodzi o rodzaj pracy i jej charakter czy też stanowisko pracy. Gdyby zamiarem ustawodawcy w przypadku ustawy o emeryturach pomostowych było rozszerzenie zakresu jej stosowania na inne stanowiska związane z pracą na morzu, to stanowiska w innych specjalnościach zostałyby wymienione w tej ustawie.

Sąd odwoławczy nie podzielił stanowiska apelującego, że motorzysta kutrowy i mechanik kutrowy na kutrze rybackim jest rybakim morskim, bowiem jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, każdy z członków załogi kutra miał przypisany swój własny zakres czynności. Wynagrodzenie H. A. różniło się też od wynagrodzeń pozostałych członków załogi właśnie z uwagi na inny zakres obowiązków.

Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do przyjęcia, że w spornych okresach ubezpieczony pracował na stanowisku rybaka morskiego i odmówił przyznania mu prawa do emerytury pomostowej w wieku 55 lat. H. A. nie spełnił bowiem wymaganej art. 8 pkt 2 ustawy o emeryturze pomostowej przesłanki w postaci 10-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Sąd Okręgowy rozstrzygnięciem swym nie naruszył art. 8 ustawy o emeryturach pomostowych. Również ustalenia faktyczne dokonane w sprawie okazały się prawidłowe, co podważało zasadność zarzutu naruszenia przez sąd pierwszej instancji art. 233 § 1 k.p.c.

Uwzględniając powyższe Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację ubezpieczonego.

SSO del. Beata Górka SSA Urszula Iwanowska SSA Barbara Białecka